

- Europa-Parlamentet
- Det Europæiske Råd
- Rådet
- Kommissionen
- Den Europæiske Unions Domstol
- Den Europæiske Centralbank
- Revisionsretten

Udvalg med rådgivende funktioner:

- Det Økonomiske og Sociale Udvalg (ØSU)
- Regionsudvalget

Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentets lovgivende og budgetgivende funktion, som det deler med Rådet, og dets politiske kontrolfunktioner fastholdes. Europa-Parlamentets budgetindflydelse styrkes betydeligt, som nærmere beskrevet neden for i kapitel 5.

En meget væsentlig generel styrkelse af Europa-Parlamentets rolle sker som følge af, at Lissabon-traktaten udbreder anvendelsen af den almindelige lovgivningsprocedure, hvor Europa-Parlamentet er medlovgiver. Se nærmere neden for i afsnit 4.2.

En anden nyskabelse er indførelsen af en bestemmelse om, at det er Europa-Parlamentet, der vælger Kommissionens formand, efter en procedure fastlagt i TEU art. 9D, stk. 7 (art. 17, stk. 7). I dag er ordningen den, at Europa-Parlamentet skal godkende den kandidat, der indstilles af stats- og regeringscheferne.

Lissabon-traktaten fastsætter desuden maksimums- og minimumsantallet af europaparlamentarikere, jf. TEU art. 9A (art. 14).

Europa-Parlamentets sammensætning

- Maksimalt 750 medlemmer plus en formand.
- Maksimalt 96 medlemmer pr. medlemsland.
- Mindst seks medlemmer pr. medlemsland af hensyn til de mindste lande.

Fordelingen af pladser mellem medlemslandene skal ske på grundlag af princippet om degressiv proportionalitet. Det betyder, at pladserne er fordelt efter medlemslandenes befolkningsstørrelser, men at mindre lande er forholdsmæssigt

overrepræsenterede. Beslutningen om sammensætningen af Europa-Parlamentet skal vedtages af Det Europæiske Råd ved enstemmighed på forslag fra Europa-Parlamentet og med dets godkendelse. Forud for mødet i regeringskonferencen på stats- og regeringscheffsniveau i oktober 2007 havde Europa-Parlamentet fremlagt et forslag til nyfordeling af parlamentspladserne, som stats- og regeringscheferne principgodkendte.

Det Europæiske Råd

Lissabon-traktaten indebærer væsentlige ændringer vedrørende Det Europæiske Råd.

For det første gøres Det Europæiske Råd til en EU-institution. Dets opgaver og funktioner beskrives endvidere mere præcist. Se TEU art. 9B (art. 15).

Lissabon-traktaten traktatfæster den nuværende praksis, hvor Det Europæiske Råd normalt mødes en gang i kvartalet, og det præciseres, at Det Europæiske Råd ikke udøver lovgivende funktioner. Det Europæiske Råd træffer afgørelse ved konsensus, undtagen ved procedure-spørgsmål eller hvor andet er bestemt, jf. TEU art. 9B, stk. 4 (art. 15, stk. 4) og TEUF art. 201a, stk. 3 (art. 235, stk. 3). Adgangen til at lade sig repræsentere i Rådet af et af de øvrige medlemmer udvides til også at gælde Det Europæiske Råd, jf. TEUF art. 201a, stk. 1 (art. 235, stk. 1).

For det andet indfører Lissabon-traktaten som noget nyt en fast formand for Det Europæiske Råd, jf. art. 9B, stk. 5 (art. 15, stk. 5).

Fast formand for Det Europæiske Råd

- Vælges med kvalificeret flertal af Det Europæiske Råd for to et halvt år ad gangen med mulighed for genvalg én gang.
- Må ikke samtidig bestride et nationalt embede.
- Leder Det Europæiske Råds arbejde.
- Fremmer sammenhold og konsensus i Det Europæiske Råd.
- Afrapporterer til Europa-Parlamentet efter hvert møde i Det Europæiske Råd.
- Repræsenterer EU udadtil med forbehold for udenrigsrepræsentantens kompetencer.

Hensigten med den nye faste formand er at tilføje ny dynamik og øget kontinuitet til Det Europæiske Råds arbejde. Det Europæiske Råd be-